U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Jana Passera, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **Y. V.**, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 6. 2007, č. j. 60 Az 144/2005 – 28,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatelka kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o její žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 11. 2005, č. j. OAM-2045/VL-10-08-2005. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení krajského soudu, v němž bylo řádné poučení o možnosti podat proti němu kasační stížnost do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím krajského soudu, bylo stěžovatelce doručeno prostřednictvím jejího zástupce ve smyslu ustanovení § 42 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), dne 18. 7. 2007.

Podle ustanovení § 42 odst. 1 s. ř. s. soud doručuje písemnosti mimo jiné prostřednictvím držitele poštovní licence a podle ustanovení § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2, věty první, s. ř. s., uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.

V daném případě tedy dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti byl den doručení písemného vyhotovení usnesení krajského soudu, tzn. středa 18. 7. 2007. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na středu 1. 8. 2007. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Protože kasační stížnost byla předána stěžovatelkou k poštovní přepravě až dne 13. 8. 2007 a krajskému soudu doručena dne 14. 8. 2007, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a z tohoto důvodu mu nezbylo, než ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu